

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 11414/2556

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีโจทก์ เทสบาลตำบลระแหง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 48, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 117, พ.ร.บ.การเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. 2456 มาตรา 118, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 เป็นเทศบาลอันมีฐานะเป็นนิติบุคคล และตาม พ.ร.บ.เทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 48 เตรส กำหนดให้นายกเทศมนตรีรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 ในฐานะนายกเทศมนตรีเป็นผู้แทนของเทศบาลจำเลยที่ 1 ความประสงค์ของเทศบาลจำเลยที่ 1 ย่อมแสดงออกโดยผ่านจำเลยที่ 2 ดังนั้น เมื่อเทศบาลจำเลยที่ 1 กระทำความผิดโดยเกิดจากการแสดงออกของจำเลยที่ 2 จึงต้องถือว่าการกระทำอันเป็นความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำของจำเลยที่ 2 ด้วยและไม่อาจปิดความผิดไปให้ผู้อื่นได้ จำเลยที่ 2 จึงมีความผิดร่วมกับจำเลยที่ 1

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 มาตรา 117, 118 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 และปรับจำเลยทั้งสองโดยคำนวณตามพื้นที่ของสิ่งปลูกสร้างที่รุกล้ำลงในคลองระแหง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.2456 มาตรา 117 วรรคหนึ่ง, 118 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ปรับคนละ 113,400 บาท ทางนำสืบของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับคนละ 75,600 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีสิ่งแวดล้อมพิพากษายืน จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีสิ่งแวดล้อมวินิจฉัยว่า ที่จำเลยทั้งสองฎีกาปัญหาข้อกฎหมายว่า จำเลยที่ 1 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีสมาชิกสภาเทศบาลประกอบเป็นเทศบาลและมีฐานะเป็นนิติบุคคล การลงมติเพื่อกระทำการใดได้กระทำโดยสมาชิกสภาเทศบาล จำเลยที่ 2 ลงนามตามมติของสมาชิกสภาเทศบาล หากการกระทำดังกล่าว ขัดต่อกฎหมายก็เป็นเรื่องของมติของสมาชิกสภาเทศบาลและตัวสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมลงมติเป็นผู้กระทำผิดตามกฎหมาย หาใช่จำเลยที่ 2 ในฐานะตัวแทนนิติบุคคลไม่นั้น เห็นว่า จำเลยที่ 1 เป็นเทศบาลอันมีฐานะเป็นนิติบุคคล และตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 มาตรา 48 เตรส กำหนดให้นายกเทศมนตรีรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 ในฐานะนายกเทศมนตรีเป็นผู้แทนของเทศบาลจำเลยที่ 1 ความประสงค์ของเทศบาลจำเลยที่ 1 ย่อมแสดงออกโดยผ่านจำเลยที่ 2 ดังนั้น เมื่อเทศบาลจำเลยที่ 1 กระทำความผิดโดยเกิดจากการแสดงออกของจำเลยที่ 2 จึงต้องถือว่าการกระทำอันเป็นความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำของจำเลยที่ 2 ด้วยและไม่อาจปิดความผิดไปให้ผู้อื่นได้ จำเลยที่ 2 จึงมีความผิดร่วมกับจำเลยที่ 1 ส่วนสมาชิกสภาเทศบาลที่เข้าร่วมประชุมและมีมติให้กระทำการอันเป็นความผิดจะมีความผิดดังที่จำเลยที่ 2

ยกขึ้นหรือไม่นั้น เมื่อสมาชิกสภาเทศบาลดังกล่าวมิได้ถูกดำเนินคดีในคดีนี้ด้วย ก็เป็นเรื่องที่จะต้องไปพิจารณาว่ากล่าวแยกต่างหากจากคดีนี้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาให้จำเลยที่ 2 ร่วมกระทำความผิดตามที่โจทก์ฟ้องด้วยนั้น ชอบแล้ว ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

นิพนธ์ ใจสำราญ · พันระสา บัวทอง · ญัฐชัย ไวยภาษจิรกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/11414/2556>